

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 181/2019
10.04.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у предмету извршног повериоца АА д.о.о. ..., Огранак ..., против извршног дужника ББ из с. ..., ..., ради наплате новчаног потраживања, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Врању и Другог основног суда у Београду, на седници одржаној 10.04.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој извршној ствари, месно је надлежан Други основни суд у Београду.

Образложење

Основни суд у Врању донео је решење о извршењу Ив 738/2011 од 11.02.2011. године, на основу предлога за извршење извршног повериоца АА д.о.о. ..., Огранак ... од 11.02.2011. године, против извршног дужника ББ из с. ..., ..., ради наплате новчаног потраживања, на основу веродостојне исправе рачуна број .. за утрошену електричну енергију у периоду од новембра 2007. године до новембра 2010. године. Због немогућности уручења решења о извршењу извршном дужнику јер не живи на адреси наведеној у извршној исправи, Основни суд у Врању је дописом од стране МУП, ПУ Врање од 01.12.2017. године, обавештен да ББ има пријављено пребивалиште у ..., општина ..., ул. ... бр. ...

Основни суд у Врању се решењем Ив 738/11 од 22.12.2017. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Другом основном суду у Београду као месно и стварно надлежном суду. Након што су му списи враћени дописом Другог основног суда у Београду Ив 10/18 од 23.02.2018. године, ради израде одлуке у смислу члана 547. ЗИО, Основни суд у Врању је дописом Ив 738/11 од 28.03.2018. године вратио списе Другом основном суду у Београду, у смислу одредбе члана 38. став 4. и члана 3. став 3. ЗИО у вези са чланом 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, са напоменом да се извршни поверилац изјаснио дана 24.06.2016. године у електронској форми да се поступак извршења настави пред судом због чега нема места доношењу решења о обустави поступка. Након што је Други основни суд доставио решење о извршењу од 11.02.2011. године извршном дужнику, он је том суду изјавио приговор против наведеног решења 06.08.2018. године оспоравајући своју пасивну легитимацију. Извршни поверилац се изјаснио на приговор извршног дужника. Други основни суд је дописом Ив 10/18 од 22.10.2018. године вратио списе Основном суду у Врању ради израде одлуке по приговору. Решењем Ипв

Ив 475/18 од 23.11.2018. године Основни суд у Врању ставио је ван снаге решење о извршењу Основног суда у Врању Ив 738/2011 од 11.02.2011. године у делу којим је одређено извршење и укинуо све спроведене извршне радње и одредио да ће се по правноснажности решења поступак наставити као поводом приговора против платног налога пред Дугим основним судом у Београду.

Други основни суд у Београду није прихватио своју месну надлежност, па је предмет доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба месне надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", број 116/08 и 113/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 31/11...139/14), на чију примену упућује члан 545. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/2015), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Други основни суд у Београду.

Одредбом члана 3. став 3. Закона о извршењу и обезбеђењу ("Службени гласник РС", бр. 31/2011...139/2014) прописано је да је суд надлежан за одређивање извршења или обезбеђења суд на чијем подручју извршни дужник има пребивалиште или боравиште, односно седиште, ако овим законом није другачије одређено, а одредбом члана 38. став 4. истог Закона прописано је да ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења. Одредбом члана 39. ЗПП прописано је да је за суђење опште месно надлежан суд на чијем подручју тужени има пребивалиште.

Ценећи цитиране законске одредбе, како је Основни суд у Врању у овом поступку донео решење о извршењу, те на основу извештаја МУП-а уступио списе Другом основном суду у Београду, у смислу одредбе члана 38. став 4. и члана 3. став 3. ЗИО у вези са чланом 3. став 1. тачка 5. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава, који суд је уручио решење о извршењу извршном дужнику и коме је изјављен приговор против решења у коме се не оспорава месна надлежност тог суда, то у овој фази поступка није могао да списе достави Основном суду у Врању да одлучи о приговору, већ је био у обавези да поступак настави као поводом приговора против платног налога, јер се и пребивалиште извршног дужника налази на територији општине Вождовац за коју је надлежан Други основни суд у Београду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 1. Закона о парничном поступку у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић